

بدهی ۱۰۰ هزار میلیارد تومانی وزارت نیرو به بخش خصوصی

بدهی حسابرسی شده به بخش خصوصی ۱۰۰ هزار میلیارد تومان است. به گزارش ایسنا، عباس علی آبادی، وزیر نیرو به درخواست خود از رئیس جمهور اشاره کرد و گفت: ما به فعالان صنعت برق بدهکاریم و لازم است بدهی دولت به بخش خصوصی تسویه شود تا انتظار تداوم همکاری‌ها وجود داشته باشد. هم‌اکنون بدهی حسابرسی شده به بخش خصوصی ۱۰۰ هزار میلیارد تومان است. او تسریع در انجام و پیشبرد امور اداری را درخواست دیگر خود از رئیس جمهور عنوان کرد و افزود: طبق قانون باید ساخت داخل رعایت شود؛ در حوزه تجدیدپذیرها در حال حاضر ظرفیت قابل توجهی در حوزه تولید برق وجود ندارد و باید ساز و کار توسعه این امر فراهم شود. وزیر نیرو همچنین گفت: تا پایان سال به تعداد واحدهای تجدیدپذیر کشور افزوده خواهد شد و امیدواریم طی دو سال آینده در مجموع در صنعت برق حدود ۶۰۰۰ مگاوات افزایش ظرفیت را از محل صرفه‌جویی و غیره رقم بزنیم.

تصویب همسان‌سازی حقوق بازنشستگان

رئیس سازمان برنامه و بودجه از تصویب همسان‌سازی حقوق بازنشستگان در جلسه هیئت دولت خبر داد. به گزارش ایسنا، حمید پورمحمدی گفت: موضوع همسان‌سازی حقوق بازنشستگان در جلسه دولت مصوب شد و با ابلاغ احکام صادر خواهد شد. او همچنین عنوان کرد: افزایش حقوق کارمندان به این شیوه است که هم افزایش حقوق و هم عدالت را در پرداخت در نظر بگیریم. ضریب افزایش حقوق ۲۰ درصد است اما معافیت حقوق بگیرانی که کمترین حقوق را می‌گیرند ۱۰۰ درصد افزایش می‌یابد. کسانی که تا الان ۱۲ میلیون تومان حقوق می‌گرفتند و از مالیات معاف بودند، به سقف ۲۴ میلیون تومان می‌رسد. کسانی که تا ۲۴ میلیون تومان حقوق می‌گیرند از پرداخت مالیات معاف می‌شوند. پورمحمدی ادامه داد: همچنین دولت پرداختی بابت اجرای قانون جوانی و جمعیت خواهد داشت که حدود هشت درصد به پرداختی‌های دولت اضافه خواهد شد و کسانی از آن بهره‌مند می‌شوند که در قانون جوانی و جمعیت قید شده‌اند، بر این اساس متوسط پرداختی‌های دولت ۲۸ درصد خواهد بود و اگر معافیت‌هایی هم که داده شده، در نظر گرفته شود، بیش از ۳۰ درصد خواهد شد.

اولویت دولت سفره مردم است

اولویت تصمیمات دولت چهاردهم سفره مردم است، به هیچ‌عنوان تصمیمی که منجر به فشار بر اقشار کم‌درآمد جامعه باشد، گرفته نمی‌شود. به گزارش ایسنا، فاطمه مهاجرانی، سخنگوی دولت در خصوص اصلاح وضعیت یارانه‌ها گفت: در تصمیم‌گیری‌ها مراقبت می‌شود تا فشاری به مردم وارد نشود. دولت چهاردهم با توجه به اینکه شعار خود را بر پایه شفافیت و پاسخگویی قرار داده است، به سمت حکمرانی خوب حرکت می‌کند و سعی می‌کند تا اصلاحاتی را اعمال کند. او عنوان کرد: برنامه‌هایی اعمال می‌شود تا به پیاده‌سازی حکمرانی شرکتی منتج شود، جایی که شفافیت نباشد، فساد ایجاد می‌شود.

فریز ارزی بانک مرکزی

روزنامه هم‌میهن از طولانی شدن

صف تخصیص ارز تولیدکنندگان به ۶ ماه خبر می‌دهد

مریم رحیمی

خبرنگار گروه اقتصاد

مدت‌زمان انتظار در صف تخصیص ارز به صنایع بین دو تا شش ماه طول می‌کشد. یک فعال اقتصادی با انتشار این خبر توضیح داد که هم‌زمان تخصیص ارز واردات ماشین‌آلات هم قفل شده و در همین میان، بانک مرکزی، اخیراً بخش‌نامه‌ای صادر کرده که بر اساس آن، تا زمانی که مواد اولیه و قطعات تخلیه‌شده در انبار گمرکات مرزی ارز نگرفته‌اند، از تخصیص آن‌ها ممانعت به عمل آید. یک فعال صنعتی حوزه لوازم خانگی که این فرآیند را نوعی مدرن از گروگان‌گیری اقتصادی خوانده بود، در گفت‌وگو با هم‌میهن تأکید می‌کند که فرآیند ثبت سفارش و تخصیص ارز به شرکت‌ها بیش از نیمی از سال به درازا می‌کشد. البته این خبر جدیدی نیست؛ فعالان اقتصادی به طرق مختلف و در تریبون‌های گوناگون درباره این مسئله صحبت کرده‌اند و تلاش داشتند که اعتراض خود را به گوش سیاست‌گذار برسانند. حتی به همین دلیل قرار است جلسه‌ای در پارلمان بخش خصوصی با رئیس قوه قضائیه تشکیل شود تا فعالان از این نوع مشکلات بیشتر سخن بگویند و از قوه قضائیه بخواهند که به مسئله شرح داده شده، ورود کند.

چرا تجارت خارجی دولتی شد؟

حدود ۴۲ سال پیش و در اردیبهشت‌ماه سال ۱۳۶۱، لایحه دولتی کردن بازرگانی خارجی در شور دوم به تصویب نهایی مجلس رسید. هدف از تصویب این لایحه، جلوگیری از سلطه بیگانگان، کاهش میل به تجمل‌گرایی، حمایت از

تولید داخلی و اجتناب از انجام معاملات حرام بود و تجارت در اختیار و انحصار دولت قرار گرفت. در اکتبر ۱۹۲۹ - مهر ۱۳۰۸ - بحران بزرگی در آمریکا شروع شد که تبعات آن تمام دنیا را فراگرفت. این بحران باعث شده بود حجم تجارت خارجی در دنیا به شدت کاهش پیدا کند. این مسئله بر ایران که تجارت خارجی‌اش بسیار محدود بود هم اثر گذاشت و دولت وقت را به این فکر انداخت که نرخ مبادله ارز را تحت کنترل بگیرد. در تیر ۱۳۰۹ هم امور ارزی کاملاً در اختیار دولت قرار گرفت. بعدتر اصلاح قانون انحصار تجارت خارجی تصویب شد که به دولت اختیار داد حق انحصاری خود را طبق شرایطی به غیر واگذار کند. یعنی به تجار مجوز بدهد که واردات و صادرات انجام بدهند. تجارت خارجی در انحصار دولت بود اما این طور نبود که تجارت خارجی را دولت انجام دهد. همین انحصار، مقدمه به‌وجود آمدن امضاهای طلایی و رانت‌ها شد و تجارت خارجی تا حدود سال ۱۳۲۰ دولتی ماند. از آن جایی که رضاشاه فرد مقتدری بود دیدگاه دولت در زمان او هم بیشتر به اقتصاد دولتی تمایل داشت. البته این روند در زمان محمدرضا تغییر کرد و در نهایت بعد از انقلاب و در سال ۱۳۶۱ که اصل ۴۴ تصویب شد، بازرگانی خارجی هم مانند بسیاری دیگر از حوزه‌های صنعتی، مالی و بانکی دولتی شد و دوباره در اختیار و انحصار دولت قرار گرفت. یکی از استدلال‌های حامیان تصویب قانون بازرگانی خارجی، خودکفایی بود. طرفداران این ایده می‌گفتند زمانی که کالایی، وارد کشور شود، تولیدکننده داخلی نمی‌تواند با آن رقابت کند و در نتیجه کشور در تولید، خودکفا نمی‌شود. این ایده هنوز هم طرفدارانی دارد که از صنعتی شدن کره جنوبی مثال‌هایی می‌آورند و می‌گویند زمانی که کره جنوبی، درهای خود را به روی جهان بست، در صنعت خودرو، صنایع الکترونیک و لوازم خانگی توسعه یافت.

اصل ۴۴ و ثبت سفارش

با وجود گذشت حدود ۴۴ سال از پیروزی انقلاب اسلامی، هنوز نظام اقتصادی ایران با ابهامات زیادی مواجه است. در حالی که اصل ۴۴ قانون اساسی، اقتصاد را دولتی دیده، ولی سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی، حداکثر سهیم دولت در اقتصاد را ۲۰ درصد تعیین کرده است. پس از پذیرفتن نظام اقتصاد آزاد در سال‌های ۱۳۸۴ و ۱۳۸۵، مشکلات باز هم ادامه داشتند چراکه بخش قابل توجهی از اقتصاد فراتر از حوزه اقتدار قوه مجریه است و در درون قوه مجریه هم هماهنگی لازم بین نهادهای تصمیم‌گیر وجود ندارد و فعالان اقتصادی معتقدند که گاهی قربانی درگیری بین نهادهای مختلف دولتی می‌شوند. این درگیری‌ها میان گمرک و وزارت صمت، بانک مرکزی و گمرک و همچنین بانک مرکزی و وزارت صمت هستند. مثلاً بانک مرکزی ثبت سفارش را تأیید نمی‌کند و به همین دلیل، گمرک هم کالاها را آزاد نکرده و هزینه این اختلاف، از جیب فعال اقتصادی می‌رود که باید مبلغی اضافه برای ماندن کالاها در انبار گمرک پرداخت کند.

در این میان خلق بخش‌نامه‌های یک‌شبه به خودی خود یک معضل دیگر است چراکه اصل ۴۴ دولت را موظف می‌کند پیش از ابلاغ و اجرای سیاست‌های جدید، با بخش خصوصی مشورت کند اما در عمل چنین چیزی رخ نمی‌دهد و فعالان اقتصادی، به‌طور غیرقانونی، هر روز با بخش‌نامه‌ها و آیین‌نامه‌های ضد و نقیض مواجه می‌شوند. مرتضی میری، فعال اقتصادی در بخش تجارت توضیح می‌دهد: هر نوع انحصار، حتماً منجر به ایجاد فساد در زنجیره اقتصاد می‌شود. مثلاً انحصاری که چندین پیش برای شرکت‌های تولیدی ایجاد شد، عملاً آن‌ها را تبدیل به شرکت‌های بازرگانی برای شرکت‌های تولیدی دیگر می‌کند چراکه مواد اولیه آن شرکت‌ها توسط تولیدکنندگان وارد می‌شود. بازار انحصاری این شرکت‌های تولیدی منجر به افزایش قیمت و افزایش هزینه تولید می‌شود و منجر به فساد می‌شود. این فعال اقتصادی ادامه می‌دهد: مدت‌هاست که کد هشت رقمی تجارت صادر نمی‌شود و ثبت سفارش انجام نمی‌گیرد، اما در طولانی مدت قابلیت اجرا ندارد زیرا واحدهای اقتصادی را تعطیل می‌کند. نتیجه، اعتراض عمومی، بیکاری گسترده، کمبود نقدینگی در بنگاه‌ها و شرایط دیگر است. اما از نظر عملیاتی قابل اجراست زیرا ثبت سفارش در اختیار دولت و بانک مرکزی است و

